

13-09 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen, hierna te noemen de NVO

Het College van Toezicht, hierna te noemen het College, bestaande uit L.C. Mulder, G.J. van Egmond, C.P. Dijkstra, N. Rombout-van Wamelen, S. Hartmann-Passau, M. Kroon en J.C.A.M. Meijs beraadslaagt en besluit in voltallige samenstelling.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door mevrouw A., hierna te noemen klaagster, ingediende klacht tegen mevrouw B., lid NVO, hierna te noemen verweerster.

1 Het verloop van de procedure

Op 16 december 2013 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 12 december 2013 van klaagster. Het College verklaart de klacht ontvankelijk. Op 24 februari 2014 ontvangt het College een verweerschrift d.d. 19 februari 2014 van verweerster. Het College besluit om een hoorzitting te houden. Klaagster bericht het College op 15 mei 2014 dat zij haar klacht intrekt omdat een civiele procedure naar aanleiding van haar echtscheiding al haar aandacht en energie vereist. Het College besluit, in het belang van de kwaliteit van de beroepsuitoefening door de leden van de vereniging, om de behandeling van de klacht ambtshalve voort te zetten. De hoorzitting vindt plaats op 4 juni 2014 in aanwezigheid van verweerster. Van de hoorzitting is een verslag op hoofdlijnen gemaakt dat aan het dossier is toegevoegd. Het College acht zich voldoende geïnformeerd en besluit om uitspraak te doen.

2 De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

Ouders verkeren in 2013 in een echtscheidingsproces. Er bestaat tussen hen verschil van mening over punten uit het ouderschapsplan. In maart van dat jaar vraagt de school van klaagsters zoons, de oudste is dan bijna 9 jaar, bij verweerster voor de kinderen hulp aan. School maakt zich zorgen omdat zij probleemgedrag bij de jongens ervaren. Zij hebben zorg over de situatie van de jongens in de echtscheidingssituatie van hun ouders en zij vrezen voor belemmeringen in de ontwikkeling van de kinderen. School meldt aan ouders dat zij een zorgmelding zullen doen als ouders geen hulp accepteren. School vraagt verweerster om een plan van aanpak (pva) te schrijven voor de ouders. Ouders geven daarvoor toestemming. Verweerster schrijft het pva. Zij benoemt daarin de zorgen van school en van ouders en beschrijft daarvoor een aanpak. Op basis daarvan adviseert zij ouders over de pedagogische aanpak van de jongens. Ook aan school geeft zij adviezen. Zij start met instemming van ouders ook een individueel begeleidingstraject met de oudste zoon. Verweersters begeleiding aan de jongens eindigt in september 2013 omdat ouders geen overeenstemming bereiken over de betaling van de begeleiding door verweerster. In november 2013 doet verweerster een zorgmelding bij het Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK).

Klaagster is niet tevreden over het handelen van verweerster en dient een klacht in bij het College van Toezicht.

3 De klachten

Klaagster verwijt verweerster samengevat het volgende.

I Verweerster deed niet wat zij zei. Klaagster gaf in het kennismakingsgesprek met verweerster aan dat zij geen 'oneindige therapietrajecten' met de kinderen wilde. Verweerster heeft klaagster toen verzekerd dat het niet haar intentie was om met de kinderen individueel aan de slag te gaan en dat het haar uitgangspunt was om met de ouders te gaan werken. Diezelfde dag nog

kreeg klaagster een email waarin verweerster een opzet had gemaakt voor een onderzoek. Zij schreef daarin totaal andere dingen dan die ze met klaagster had besproken. Verweerster overdreef bovendien door te schrijven dat zij de “situatie voor de jongens zeker als ernstig” bestempelt. Klaagster vraagt zich af waarop verweerster dit baseerde.

In het kennismakingsgesprek vroeg verweerster aan klaagster en haar partner of zij er voor openstonden om samen met klaagsters ex-man en diens partner onder verweersters begeleiding een ontmoeting te hebben. Verweerster meldde dat klaagsters ex-man daarmee al had ingestemd. De volgende dag bleek aan klaagster dat haar ex-man daarvan nog niets afwist. Desgevraagd verklaarde verweerster dat zij de vraag ‘puur oriënterend’ had gesteld.

In het zelfde gesprek verklaarde verweerster dat zij in principe geen vervolgtraject zou doen als dat noodzakelijk zou blijken. Verweerster gaf aan dat zij in dat geval, in verband met de hoogoplopende kosten, naar de eerste lijn zou verwijzen. Later werd het klaagster duidelijk dat verweerster een niet noodzakelijke begeleiding met klaagsters jongste zoon wilde starten. Eind april is klaagster het vertrouwen in verweerster volledig kwijt. Klaagster wil het traject stopzetten maar verweerster weet haar over te halen onder meer omdat zij verklaarde dat klaagsters ex-man de kosten van het traject zou betalen. Later bleek dat dit niet zo was.

II Verweerster was niet zorgvuldig voor wat betreft de privacy van klaagsters gezin ten opzichte van school. Verweerster stuurde de genoemde email met daarin privacygevoelige informatie over klaagsters gezin naar twee betrokkenen van school. Verweerster heeft nooit toestemming gevraagd om privacygevoelige informatie aan school te mogen sturen en klaagster heeft er ook nooit toestemming voor gegeven.

III Verweerster raakte haar neutraliteit kwijt in de ogen van klaagster door ‘close’ in telefonisch contact met de vader van de kinderen te zijn en van hem dingen aan te nemen zonder deze te verifiëren. Eind april 2013 verloor klaagster volledig het vertrouwen in verweerster. Verweerster wist klaagster echter over te halen om door te gaan met het traject.

IV Klaagster verzocht verweerster herhaaldelijk om het traject te stoppen maar verweerster negeerde dit. Ook klaagsters vraag voor een doorverwijzing bleef herhaaldelijk genegeerd door verweerster.

Verweerster remde klaagsters pogingen om het traject te stoppen af met woorden als “mijn verantwoordelijkheid als professional om een melding bij het AMK te maken”. Klaagster ervoer dit als intimiderend. Het gedrag van verweerster ervoer klaagster als ‘pushen’. Klaagster heeft verweerster gevraagd waarom zij vijf maanden heeft gewacht met het doen van de melding.

Het vertrouwen van klaagster en haar kinderen in therapeuten is helemaal geschonden. Klaagster ziet zich daarom verplicht om deze klacht tegen verweerster in te dienen.

4 Het verweer

Verweerster voert schriftelijk en mondeling ter zitting met betrekking tot de bovenbeschreven klachtonderdelen het volgende aan.

Verweerster ontvangt in maart 2013 vanuit school een aanvraag om hulp bij probleemgedrag van de twee kinderen van klaagster en de vraag voor een plan van aanpak voor ouders. School meldt dat ouders op dat moment niet in staat zijn er gezamenlijk uit te komen en dat dit de situatie voor de kinderen niet beter maakt en hen belemmert in hun ontwikkeling.

Eerder hebben ouders vanuit school te horen gekregen dat de schoolleiding zich ernstig zorgen maakt en een AMKmelding zal gaan doen als ouders geen hulp accepteren. School stuurt de hulpvraag naar verweerster en naar beide ouders. Ouders geven goedkeuring hieraan en gaan

ook akkoord met het terugsturen van dit plan aan school. Verweerster spreekt met de leerkrachten van de jongens en met ouders en stelt in april 2013 een plan op met verbeterpunten voor zowel ouders als school. Zij mailt dit naar school en naar de ouders. Ouders krijgen de kans om hierop binnen een week te reageren. De contacten met verweerster lopen in eerste instantie via de school. Afspraken worden ook naar de ouders gemaaild. In april start zij ook onderzoek naar het probleemgedrag van de beide kinderen. In mei 2013 last zij een tussenstop in omdat zij de systeemproblematiek zo zorgelijk vindt dat het haars inziens noodzakelijk is om dat eerst aan te pakken. Adviezen met pedagogische interventies om eerst een veilig klimaat te bewerkstelligen, zowel op school als thuis bij beide ouders, volgen. Deze pedagogische interventies zijn voor school en ouders verschillend en expliciet apart gecommuniceerd door verweerster. Er volgt een gesprek met ouders om te bespreken wat mogelijkheden zijn waar de kinderen snel van kunnen profiteren. Verweerster adviseert dringend mediation. Ouders pakken dit op. Met school gaat verweerster aan de slag voor wat betreft het pesten, sociale vaardigheden etc. In juni 2013 zijn er grote zorgen vanwege somberheid en sociaal probleemgedrag van het oudste kind. Verweerster gaat hem individueel behandelen, na overleg met beide ouders. Zij doet dit op school omdat dat voor hem het meest neutraal is. Zij koppelt wekelijks terug naar ouders. In juli 2013 verneemt zij van ouders en van school dat het probleemgedrag van de kinderen vermindert en dat het oudste kind minder somber lijkt. Ouders hebben een eerste mediationgesprek gevoerd. Beide ouders spreken waardering uit naar verweerster. In september 2013, na de zomervakantie, wil verweerster de uitgezette lijn weer oppakken. Klaagster wil niet verder vanwege financiële problemen. Verweerster adviseert tweedelijns zorg maar dit wil vader niet. Ouders komen er niet uit en verweerster gaat logischerwijs niet verder. Zij verneemt dat de mediation door moeder is gestaakt. In oktober 2013 overlegt verweerster met school. School heeft voor de zomervakantie bij de kinderen positieve gedragsverandering gezien en zij vinden het zorgelijk dat ouders de behandeling bij verweerster stopzetten. School vindt het terecht als verweerster een AMKmelding doet.

In november 2013 meldt verweerster haar zorgen over de oudste zoon bij het AMK. Het AMK doet in december 2013 onderzoek. In januari 2014 sluit het AMK het onderzoek af en draagt de zorgen rondom beide kinderen over aan de Raad voor de Kinderbescherming (de Raad).

I Verweerster heeft in de oriënterende fase inderdaad benoemd dat wanneer sprake is van systeemproblematiek het niet de bedoeling van verweerster is om individueel met de kinderen aan de slag te gaan. Verweerster was toen nog niet op de hoogte van de gedragsproblemen die vanuit school zouden worden gerapporteerd.

Verweerster baseerde haar uitspraken op de zeer verontrustende informatie die zij zowel van beide ouders als van school kreeg. Klaagster heeft verweerster heel duidelijk gemaakt dat het conflict met haar ex-man de ontwikkeling van de kinderen ernstig belemmerde.

Verweerster kreeg in deze periode bijna dagelijks emails van beide ouders waarin zij elkaar als ouders verwijten maakten en beschuldigden. Verweerster heeft nooit de waarheid verdraaid. Verweerster heeft nooit meer geweten dan zij heeft gezegd. Zij heeft alles steeds zorgvuldig naar beiden gecommuniceerd en is op haar hoede geweest voor niet transparant zijn of mogelijk partijdig zijn.

Vader vond de behandeling van de oudste zoon belangrijk en wilde daarvoor betalen. Klaagster stond ook achter behandeling. Vader wilde dit echter betalen uit de gezamenlijke kinder rekening. Hier stond klaagster niet achter. Verweerster heeft dat toen niet kunnen weten.

II School heeft ouders naar aanleiding van voortdurende problematiek en onder andere een voor de kinderen ingrijpend incident verzocht om hulp te zoeken. Toen de ouders daar onderling niet uitkwamen heeft school benoemd om met een door school gezochte psycholoog/orthopedagoog te gaan praten, anders zou school gaan melden bij het AMK. Verweerster is toen gevraagd om

zich voor de hulpverlening in te zetten. In een gespreksverslag vanuit school staat dat verweerster een plan zou maken voor hoe verder en dat alle contacten eerst via school zouden lopen. Het plan zou ook naar school gaan. Hier hebben ouders mee ingestemd. Voor verweerster was dit een officiële toestemmingsverklaring.

Een complexe factor in deze privacykwestie is dat school de aanmelder is geweest met klachten rondom ouders en dat verweerster deze zorgen deelde en vervolgens heeft bevestigd. Na het pva is verweerster met school en met ouders apart verder gegaan. Zij heeft school nauwelijks tot niet op de hoogte gehouden. Wel dat verweerster nadrukkelijk mediation had voorgesteld, wat ouders ook van plan waren te gaan opvolgen.

III Verweerster is geenszins close met klagsters ex-man geweest. Zij heeft juist getracht om neutraal, objectief en professioneel te handelen.

IV Verweerster heeft klagster alleen geadviseerd. Haar oudste zoon leed enorm onder de hoogoplopende conflicten tussen ouders. Hij was somber, onrustig en eenzaam op school. Het was onmogelijk voor ouders om zonder vijandigheid tegelijkertijd bij hun kind te zijn.

Doordat het loyaliteitsconflict zo hoog bij hem zat heeft verweerster geadviseerd om zonder ouders te behandelen omdat hij dan juist even uit dat conflict kon stappen.

Verweerster heeft de afspraak die school met ouders had gemaakt, namelijk óf behandelen vanuit school óf een zorgmelding door school bij het AMK, opnieuw aan klagster voorgehouden toen klagster wilde stoppen met verweerster als externe behandelaar. Verweerster heeft klagster er van op de hoogte gesteld dat zij de zorgen rondom de kinderen zo ernstig vond dat dit de consequentie zou kunnen hebben om opnieuw serieus te overwegen om te melden.

Verweerster vindt dit haar professionele plicht.

Na de zomervakantie leek het in eerste instantie beter te gaan met de kinderen. Als verweerster in september de uitgezette lijn weer wil oppakken wil klagster niet verder vanwege financiële problemen en vader wil de door verweerster geadviseerde tweedelijnszorg om verzekeringstechnische redenen niet. In oktober heeft verweerster met school overlegd hoe verder. De schoolleiding vindt het zorgelijk dat ouders de behandeling bij verweerster stopzetten en zij vinden het terecht als verweerster een melding zou doen. Verweerster heeft de melding gedaan vijf maanden na de afspraak die school met ouders had gemaakt over de aanleiding om te melden. Zij, in plaats van school, heeft gemeld omdat zij toch uit het systeem zou gaan en omdat zij de eventuele strijd die zou komen beter aan kon gaan dan de school als veilige leeromgeving voor de kinderen.

Verweerster betreurt de gang van zaken rondom deze situatie en klacht. Achteraf ziet en beseft verweerster hoe complex de situatie was om te starten vanuit een 'gedwongen' kader vanuit school. Ook was een complicerende factor dat zowel school als ouders klant van verweerster waren en dat daar mogelijk aspecten rondom privacy hebben gezeten die voor klagster verontrustend waren.

5 De beoordeling van de klachten

Met betrekking tot het eerste klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat de feitelijke gang van zaken, nu klagster en verweerster op dit punt verschillend verklaren, niet kan worden vastgesteld. Het College stelt voorts vast dat verweerster klagsters verwijten gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel I is ongegrond.

Met betrekking tot het tweede klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat de spanning tussen ouders en het welzijn van de kinderen in de

echtscheidingssituatie van hun ouders tot zodanige zorgen bij de schoolleiding leidde dat zij bij uitblijven van hulp voor het gezin een zorgmelding overwogen. Het College stelt vast dat verweerster op verzoek van de schoolleiding haar hulp aan klaagster en de vader van de kinderen heeft aangeboden alsmede sociaal-emotionele begeleiding van het oudste kind in de schoolsituatie. Het College stelt vast dat verweerster aldus een meerzijdige professionele relatie aanging waarin de medewerkers van de school, de ouders en de kinderen haar cliënten waren. Het College stelt vast dat verweerster ter zitting heeft verklaard dat zij een plan van aanpak heeft opgesteld waarin zij de zorgen heeft verwoord zoals school en ouders die tegenover haar hadden uitgesproken. Dit plan heeft zij vervolgens aan school gestuurd, echter zonder de inhoud van het plan van aanpak voorafgaand met ouders te bespreken. Verweerster heeft ter zitting voorts verklaard dat zij aan ouders voorafgaand geen toestemming heeft gevraagd of en hoe zij de school mocht betrekken tijdens de begeleiding van de kinderen van klaagster. Verweerster heeft ter zitting bovendien verklaard dat zij de school heeft ingelicht over het voornemen van ouders om een mediationtraject met elkaar aan te gaan omdat zij school van een positieve ontwikkeling op de hoogte wilde stellen.

Het College overweegt dat verweerster, aldus handelend, in de uitvoering van de professionele relaties niet goed heeft onderscheiden tussen de hulpvraag en de positie van de school, van de ouders en van de kinderen en zich onvoldoende rekenschap heeft gegeven van haar aandeel en rol in die te onderscheiden relaties. Het College overweegt voorts dat verweerster zich, in de complexiteit van die situatie, nadrukkelijker had moeten afvragen of zij school, ouders en de kinderen voldoende kon bieden. Verweerster heeft aldus handelend art. 7 lid 4 jo. art. 13 en art. 17 van de Beroepscode NVO geschonden.

Klachtonderdeel II is, opgevat als weergegeven, derhalve gegrond.

Met betrekking tot het derde klachtonderdeel.

Het College stelt vast dat klaagster dit verwijt niet onderbouwt en dat verweerster het verwijt gemotiveerd weerlegt.

Klachtonderdeel III is derhalve ongegrond.

Met betrekking tot het vierde klachtonderdeel.

Met betrekking tot klaagsters verwijt dat verweerster klaagsters verzoeken om het traject te stoppen negeerde stelt het College vast dat klaagster en de vader van de kinderen de interventies van verweerster toestonden omdat klaagster en de vader van de kinderen een zorgmelding door school wilden voorkomen. Het College stelt voorts vast dat verweerster haar begeleiding in september 2013 moest staken en dat een verwijzing naar de tweede lijn eerder geen alternatief bleek omdat ouders onderling geen overeenstemming konden bereiken over de betaling van de begeleiding van de kinderen door verweerster noch over betaling van de begeleiding van de kinderen door een hulpverlener in de tweede lijn.

Het klachtonderdeel is in dit opzicht ongegrond.

Met betrekking tot klaagsters verwijt dat verweerster klaagsters pogingen om het traject te stoppen afremde onder verwijzing naar haar verantwoordelijkheid als professional om zo nodig een melding bij het AMK te doen en dat klaagster dit als dwingend en intimiderend ervoer stelt het College vast dat dit belevingen zijn die niet op een objectieve wijze kunnen worden getoetst. Het klachtonderdeel is in dit opzicht ongegrond.

Met betrekking tot het verwijt van klaagster dat verweerster vijf maanden heeft gewacht met het doen van de melding stelt het College vast dat verweerster dit gemotiveerd weerlegt.

Het klachtonderdeel is in dit opzicht ongegrond.

6 Uitspraak

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel II is gegrond, klachtonderdeel I, III en IV zijn ongegrond. Het College stelt vast dat verweerster verwijtbaar heeft gehandeld maar ook dat zij in het verweer en ter zitting heeft gereflecteerd op haar professionele handelen jegens betrokkenen. Het College acht oplegging van een maatregel en een maatregel onder voorwaarde passend. Het College berispt verweerster. Het College legt aan verweerster voorts een voorwaardelijke schorsing voor de duur van drie maanden op. Deze zal worden omgezet in een schorsing van het lidmaatschap NVO en de eventuele registratie(s) NVO van verweerster ingaande 26 januari 2015 en eindigend 26 april 2015 tenzij verweerster voor 26 januari 2015 aan het Bestuur van de NVO heeft aangetoond dat zij 6 uur supervisie heeft gevolgd bij een supervisor NVO. De supervisie dient zich te richten op de onderdelen van klacht die het College in deze uitspraak gegrond heeft verklaard.

Aldus gedaan de 31ste juli 2014 door het College van Toezicht.

Mevr. mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevr. mr. N. Jacobs, ambtelijk secretaris